

36 משכנות לאביר יעקב תמיד פרק א דה כח מנחם ציון ובונה ירושלים

ועלום כתיב סקטון יחי' לאלף והלעיר לגוי על ס עכ"ל סי' אלף
ל' אלפך חכום לאלף גבי' מלום והלמוד ברזא דלום א ככ"ל
ויחגלה ע"י קטן שדור גדול ועלום גבי' כתיב וכן מוסר לגוי'
עלום ז"ס וזלום ככ"ס והוא ז"ל העיר בעלמו על הלעיר טיהגלה
ע"י כי יודע ה' דרך דיקום וז"ס ל' ס' סקטניס בחסלו
וקטן ונגלה זס סקור , כושי"ס ,

משכנות לאביר יעקב ספר נסים שמעון הצדיק ז"ע תמיד פרק א דה כח

נתח ליראיך גם להתנוסם לפני קשט סלה , למען יחלצון ידידיך הושיעה יטיבך וענני

ובתנא דבי ארי' רבא אחרי שברך שם פרק ט' ודבורה אשה נביאה כו'

וכי מה עובד של דבורה שהיא היחה שופעת אח ישראל
בעת שהיא ומחנכה עליהם וכלא פנחס בן אלעזר סי' גימ'ס
הכס מעיר לני עלי אח השמים ואח הארץ בין ישראל כו'
ככל לפי המעשה שהוא עושה כך רוב"ק שורס עליו כך
אחרו בעלה של דבורה ע"ס סי' א"ל אשחו בה ואעשה נך
פחילות והולך אחס לבית פתקש בשטילה מה אס יחי'
חלקך בין הנשים כשרים שבהם ותזכה לעופ"ג והוא סי'
עושה פחילות עבדו כדי שיהא ארון מרובה לפיך נקרא
שמו לפירות כו' עיי"ס שברך כשביל דבר . וכן אס עושה
באחם לה"ס יכול האדם לזכות לרוב"ק ונגוהס . אח"כ
ד"ה על פיו דומה כמי במשמיעון אותו מן השמים ואומר
לו כך אמר הקב"ה בני בנה לי בהמ"ד ששכר הגדול סי' לי
באלפי שך הוא ובכבילך אני מזיל אח ישראל כו' אח"כ
הארץ פרק י"א עיי"ס ומי הרג אח כל אלה כו' אומר
לא הרג אותן אלא פנחס שה' שופק בידו למחות ולא
מוחה כו' ולא פנחס בלבד אלא כל בני שסופק בידו למחות
ולא מוחה ולבחור אח ישראל למוטב ואינו מחזיר כל
הרעוה שנטשו בישראל אינו אלא על ידו כו' ויאלו למלחמה
ונהרגו בס"ע אלק ומי הרג אח כל אלה כו' אומר לא הרג
אותן אלא הסבכדרי גדולה שגיה משה קושע ופנחס בן
אלעזר עיי"ס באריותו עד ובסגר דבורה ובקן באחס
חשועה גדולה לישראל על ידס כו' ושכרו של פנחס יאלו
בני אפרים למלחמה ונהרגו מרס מ"ב אלק ושכרן של
סבכדרין גדולה ופנחס עמהס ונהרגו בנכשת בנימין ע'
אלף כו' נכחן אמרו במדס שאלס מודר כס מודרין לו ,
בודאי רבון כל העולמים דקתך כהררי אל משפטך החס
רכס עכ"ל תנא דבי ארי' עיין רפי"ת תנא ד' רע"ט .

דהנה הרואה ישחום כי פנחס זה אני עושה את עלמו כאלו הוא וסבכדרין גדולה הרנו כמה נפשו מישראל , והס ידוע לכל בתי שער הקודש כי כל דברי תנא דבי"ה הם רזין סחומין ואינו שייך כלל בפשוטו עיין א' לעיין ב' בסמוך לו , אלא הס דברי נבואה יס מכס שהס לדור פלוני ולאס פלוני ולדור האחרון כו'

ועתה מאבכה מסותרח לאני ששמים כרוך הוא באבא להחוכה בחוכמה מנולה עם חכמי זמנינו בכלל ובפרט עם חכמי עמ"ק ירושלים חובבי"ה יוסבוס ראשונה במלכות בעיר אלקינו , ונודאי ראוי שיהיו דרכיהם באחם כי שם העיר הקודש נקרא בשם עיר האמת ארי' , נשפטה יחד בעמק יושפט אס האמת והלדק אחכס מה שמזוין כדברי אלקים חיים חורח אמת כחון כפי ונוכחיס גדל"ה כשחוקל על נערים , הנה אשחקך שנת חרמ"ה כחורף יא' מביח הדפוס דברים נוראים אשר כל חוה באחם יחוס כי הס רוח הקודש באחם כפי"ת שה' אח"כ בשניס ההוא בכשורות מחויל , וכך עשה כלל לקיים מאמר חז"ל כל המרכס כבוד שמים וממעט כבוד עלמו כבוד שמים מחרכס כו' , הלכתי כמה פעמים להרב ראשון לציון וספר של

יי"ג כסלו שנת חרמ"ב פס ירושלים ע"י"ק חובבי"ה . פרק א' תניא רבי אומר חזו סיא דרך יסרס שיבור לו האדם יאכב את החוכמות

שכל זמן שהחכות בעולם נחח רוח בלה לפולס עובה וברכס באין לעולם ורעס מסחלקת מן העולם שנאמר (משלי כ"ד כ"ה) ולעווכים יעס ועליהם חנא ברכת טוב . ויס אומרים יחוק במחנה יסירה שנאמר (תהילים ק"ח ו') עיני בנאמני ארץ לבנת עמדי . א"ר שמולל בר נחאני א"ר יוחנן כל המוכיח את חבירו לשם שמים זוכה לחלקו של הקב"ה שנאמר (משלי כ"ה כ"ג) מוכיח אדם אחרי . ולא עוד אלא שמוסכין עליו חוע של חסד שנאמר חן ימלא מנוחליק לשון עכ"ל נארא חמיד דך כ"ח ע"ה אחר שסימו טיעה דשמירה מקדס . ואריך להבין מה ענין מלום חוכמה שקבעו כס"ס כהאן ובספ"ג לטרכין דסס מירי בעיקר דיני חוכמה עיי"ס : וסס כו' לו להס"ס להכיו ולקבוע סס כך מניח דברי אומר כו' ולא כביא סס כ"ה כלל במסכה זו וס פליאס עלומס . ובע"כ אריך להבין כי רב אפי' ורבינא מסדרי כס"ס ידעו ברוב"ק כי במלום שמירה מתקדס יכ' אריך להקיים מלום חוכמה בעקבי דמשיחא כו' . גס מה ענין שכתבו בספקי חוס' דכספריס מדוייקים נקוד מוכיח אדם אחר חן : ולא אחרי עכ"ל וכנזכר באריותו בספרי משכנות לאביר יעקב דף מ"ה עיי"ס ובס"פ דשבת (דף נ"ד) כל מי שאשפר למחות בו באשפי עיניו כו' בכל העולם כולו נחפס על כל העולם כולו פירש"י ז"ל בכל העולם כולו כגון מלך ושאי שאשפר לו למחות שיריחן משניו ומקיימין דבריו עכ"ל . עיי"ס כל דף נ"ה , א"ל ר' יורא לר' סימון לוכחיהו מר כו' א"ל לא מקבלי מנאי א"ל אפי"ג דלא מקבלי לוכחיהו מר כו' ע"ס , כי אריך לדרוש כל המחמרים הסגר שס בס"ד כמה שנוגע לעניינינו , ובס"ב דבי"ת (דף ל"ה) ואימא הוכיח חלה זמנא כו' חלמיד לרב מנין ח"ל הוכיח חוכמה מ"מ , וברמכ"ס פ"ו מה' דעות הלכס ז' ח' ע"ס , ובשבת דף קל"ה קל"ט אחר שספקו במאמר דבר ד' . זו הלכס דבר ד' זה הקן כו' סמכו לזס חניא ריב"ז אומר אס ריח דור שגרות רבות באום עליו לא ודוק בדויני ישראל כו' ואריך לדרוש סמוכין , ומפני מה הרבס ירושלים שלא סוכיחו זס אח זס של' סי' שרי' באילוס לא מלאו מרעס ומה כחיב סס וילכו בלא כח לפני רודף ובמדרש סס סי' אדם אומר לחבירו בירושלים הקרינו דך אחר ואומר לו אין בי כח כסניי עיקר אחד אומר לו אין בי כח א"ל הקב"ה חנא לכס ששה ואני עושה לכס כך וילכו בלא כח לפני רודף א"ר אחא ככס שלא גלו ישראל אלא ברודף מלא כך אינן נגלחין אלא בגוואל מלא דכחיב (ישעי' נ"ט) ובה לציון גואל מלא כחיב וסס החיול המאמר סי' שרי' באילוס כשפן רכיס משולים ככבסיס שנאמר (ישעי' כ') ורעו ככסיס כדברס וכשפן קסיס משולין באילוס כו' כל המאמר ע"ה ואריך לפרש ד' חז"ל ע"פ רזין עלאין בס"ד להראוה כח קדושת חז"ל כאך מדברים ככל ברוב"ק על דור זס ועל עיין זס :

כל יצועה וגאלה בידו אמרתי לי כיון שרומע כ"ח נקרא בשמו של משיח (פסחים דף ס') אי"כ ומהלכו שיראה סדר כור גאלה משיח ולאשר ולחוק ולקיים את דברי אהרן ולמד בהם איזה חדשים (גם עדיין הספר בידו) והשיב לי בפיו כמה פעמים כי טוב וישר בעיניו דברי הספר כי הם חורח אהרן ורלונו לכתוב הסכמה נפלאה, אך הראה לי כי נאשו לו כחב שאין לו רשות לחתום על שום ענין פגוע לכלל אם לא ברשות ראש סועד אהרתי אם כן עשית קודם חול עד כאן לא אמרו אלא במילי דעלמא ולא במילי דשמיה בדברי אלקים אין חתום בו, אע"פ הלכתי לראש סועד שמו ח"ר בכור אלישאר נ"י ונתתי הספר בידו ולמד בהם משך זמן ואמר לי בפיו כמה פעמים כי טוב וישר חורח אהרן, אמרתי אי"כ יחוב ויחתום פס"ב למחר ומחר אמר לרי"ך להשי"ב, ולמחרתו אמר אחר שבת עד שהלכתי אלנו קרוב גמאס פעמים ואמר אמרתי לו שמא הוא דחוי בעלמא יחבר לי ולא אלקי אלנו נשבע בחיי נפשו כי אין זה דחוי, ובראותי ביטול חזקן בסלוק ושוב לא רציתי לייך עוד, הלכתי להרב מדיסק"י והשיב לי שאין לו פנאי כי מעדידום אחוה באיזה ענין, אמרתי לו וכמה לרי"ך כל הפנאי של אדם אם לא שיחקר יצועהן של ישראל בו ודחה לדורש ובאחי פעם ב' ודחה לזמן ולא רציתי טוב לייך עוד אלנו ושלחתי אליו הספרים ועדיין הספרים בידו ותשובה לא קבלתי ממנו זה שמונה חדשים איני יושב בבית חלמורי ואני מתחנאם בלבי, אני זוכר מעמד סר סיני, ויכול להיות כי הייתי ג"כ בדור המדבר כמ"ש האר"י"ל כי רוב ח"ס שנעקבי דמשיח הם גלגולים של דור המדבר וכזה או היה דור אהרן והיה להם כוונה נאמן משה רבינו ע"ה בו ועמה הכל מדיסק"י להישך בו אם באחי להאריך לא ישיק כמה גליונות, ומה יכול אי"כ כמנין שאינו חשוב כ"כ בדור המדבר הזה ובעולם החיפך היה שיקבלו ממני דברי אלקים חיים, מלאחי תרופה לנפשי ללותי ובעותי והייתי באהל שמעון הליק ע"ה כמה פעמים ואשפך נפשי יען כי שמעון הליק ע"ה הוא כהן גדול החשוב ונקרא בשם לדיק גם בדורותיו, ומנינו בנמר"א יומא (דף ע"ג) חזקה נסים שנעשו בכהמ"ק בהרבעים שנה שמש שמעון הליק דוקא בבהמ"ק ונס אחד מהם שלא ככה כי מערבי ערוה הוא לכל באי עולם שהבנייה שורה בישראל בו, אם כן כיון שעליו חוטל עבודה האקדש וגם שמירת המקדש, אי"כ ראוי שישהחל הליק גם עתה שהוא משמש בכהמ"ק עם מעלה וברקיע סד' הנקרא זכור שש ירושלים ובהמ"ק ומזבח בני (מגינת דיי"ב) בידוע בדברי האר"י"ל כי הליקים אחרי פצירתם עוסקים בעבודתם וביחודים שעסקו במי"הם בו וכו' אי"כ ראוי שישהחל הליק עתה שיגלס קו"בים האמת ושורקן זיע קרועים ע"י הליק שהוא שדעו כל ישראל כי כלל מהם אהרן ותורתו אהרן, כן עשיתי כמה פעמים והוא עונס חוקה לפני אבי שבשמים בריך שמים לעלם ולעלתי עלמאי

ובאו ואמרו לי בשורה טוב' כי מלאו אהרן הכהן דולקין עם מעט מזעיר שמן ס' קרוב לכבוי ואמרו לי כי סכרו בראייה עיניהם אהרן ב' הכרות שכתחתי פכיו דולקים באמלע כיו דולקים וכו' עליהם כמו גהלים ניכר שלא כבה אדם וחזר וכליקה, ובשאר פחילות שכתחתי כבויים עמדו ונשאר עומדים כמו שכתב באהרן הכלי, ולפעמים עשאו בראם לשם ובחורך כך היה שם אדם זולתי עם מפסח אהרן חוזרים ומדליקים באהרן כלי לפעמים בשמן חזק דרכם לעשות פחילות חדשות ואפי' אם מדליקי' אהרן הפחילות אין דרך למנוא אהרן הפחילות כג"ל עומדים וואדרכא דרכם להדליק אהרן הפחילות אלוהים שנשאר עומדים כמובן וגם ס' סיבה שבא אליו אז איזה אדם קודם סוכות ואמר לי שלא אלק לשם לפי שהלכו עם איזה אנשים עם מפסח קודם סוכות וגם כוא ס' שם וגשכר המפסח בחורך כלת ולא היו יכולים לבוא בחורך האוכל והוכרחו לייך משם בחורה ולרי"ך אהרן שיחקן קודם הכרול שנשאר בחורך כלת ושלוחי הלכו עם בלא אהרן והשי"ה ס' בערסם שפסחו כלת בלא אהרן ונבאו עם וראו כנס, אמרתי מה עמקו מהשבותו יח' סיבה כל פסיבות כ"ה וכו' אהרן מסיבות מהכפר בהחבולותו סיה' ניכר הנס של שמעון הליק ע"ה ממהם שלא ככה כי מערבי ויותר מזה ממה סבי' כנס בבית המקדש שלא ס' כי מערבי נכבד וס' דולק מעט זמן יותר מששה נרוה שהרי היו מטיבין ומדליקין ז' הכרות בכל יום מחדש, ובאן ס' דולק אחד עשר יום וכו' על גם כזה קבטו שמונה ימי חנוכה בכלל וכדלחא לדורות ס' הסמחה עמונה בלבי, אע"פ כיון שאי אפשר שהבדר חבורה עדות כג"ד כזונן שחקרי רק סיפריה או הנס לאיזה אנשים, עתה הנס כב שנעשה ע"י שלוחי שהבדר ע"פ שנים עדים כג"ד מעשה שהי' בערב ר"ה חרמ"ב שהלך שלוחי שהולך עמי חזיר בשח אבר אני כולך שם להדליק הכרות, ונעש"ק כשאין לי פנאי ללכת שם הוא סולך בשליחותי להדליק שם, והנס בערב שבת קודם שנפל בו ערב ר"ה שנה חרמ"ב הלך שלוחי עם חבירו שהולך עמו ולא ס' בידו אלא בני שמן ערך שני מדוח הנקרא האמצע וזה נשך כנרות בחדר הפנימי שם ואח"כ נעל שלוחי הכלי ריקס כג"ל להעיק מעט שמן הדבוק בכלי בנר של חדר האמצעי ששם ג"כ עמונים לדיקים ובפך מכפך הדיקס לכל הכרות אבר שם לערך חמשה האמצע שמן וספרי לי שלוחי עם חבירו הגיל כי החתול לייך שמן מהכלי ריקס כג"ל בשטף רב כמו מכלי מלא עד שגמר כנר האהרן אשר שם עמד השמן כאשר העידו כג"ד בחורה עדות וזה ס' בערב ר"ה כג"ל סמוך לערב סמוך לזמן הולקת הכרות, ולפי מה בספרי לו שלוחי וחבירו ס' להם קטיעת הדרך שאמרו לי כי הלכו מלאן חמר חמילה ששם אחד עשר ובאו בחורה לכאן קודם שמדליקים הכרות, אך זה אי"כ לומר בחורה עדות גמור כמובן,

פרה ב' ממטיר פ' וירא

וירא כנס הכני הוא ממש דוגמה כנס ששעה אלישע הכניא לאשה עובדי' כנניא (פליקס ב' סימן ד' הפטרט פ' וירא) ואשה אחת וגו' עד חמ"י בנותר, פירש"י ז"ל כי יש די לכל נסייך ולחיות את ובניך בנותר עד שיחיו כמתים עכ"ל וכנה אין דבר שאינו רחוק בחורה וכו' וזהו כנס כזה רחוק שם בפסוק עי"ה כן בשנת חרמ"א כמ"ס והאמ"ר אין לפסחך וגו' כי אם אשך שמן, ויסי במלאה כללים והאמר אל כנס וגו' רמז **וירא מ"ר** בשנת **הרמ"א** אלף ו' שכן יס' ג"כ כנס שני פעמים כנסה כג"ל כמ"ס ב' פעמים ותאמר כנס ככוא, **והמעם** כי עיקר כנס ס' בסוד וחלמ"ג פסנת שוד חרמ"ה ס' לרופה וכמ"ס לפיל בשם פ' בקה שסודו שם אכ"י"ה עם חמורו כבאכ"ז שם קדוש חלמ"ן ששייחס מספרם אמרתי וכו'ל

והנה עשה הקב"ה רצוני ועשה נסים ונפלאים באהל שמעון הליק ע"ה ב' פעמים בשנת חרמ"א גם אחד בראשית כנסה יום פורים, גם שני באחרית פסח' ערב ראש פסח' שנה חרמ"ג כנס סא' על ידי משה, והנס סב' ע"י שלוחי שהולך עמי חזיר שמה איזה שנים כמבואר בכתב גביות ערוה שהי' פשה"ק ירושלים ח"י שנה זו שנה חרמ"ג ביום ד' ח' כסליו ס' ויא', ולפי שהי' קודם נחמה נחאחר הכתיב' עד י"ב כסליו יום ח' פ' וישנה נסים נוראים אשר לא היה כאלה חזקן דורות הראשונים, גם הראשון שהיה על ידי משה כראשיתו כי הכרות שהללקתי קודם יום פורים שידלקו שם ביום"כ ואינו בחילוח הטבע לפי ערך הכלי והשמן אשר שפכתי שם כל הכרות בכלי אחד ולפי שאין לי שזן כ"כ שידלקו שם כל הכרות אשר אני מדליק בבואי שם ע"כ דרכי כי פרס אשר אני הולך משם אני מבכה איזה נרות, ואיזה נרות נשארים דולקים ומאירים, ובכל פעם ופעם אשר עשיתי כן אינם דולקים אלא ג' ימים או ד' ימים ולא לא הלכתי שם אחד עשר יום להדליק, וביום אחד עצמ שלחתי שלוחי הגיל להדליק שם והלך שלוחי עם נער קטן שם

וא"כ עבדך כי עיקר הגם בשמן הי' בסוד ותחת"ר. פ"כ היה כן גם בסוד השנים שנת חרמ"א ומבואר גם בספר הלכותיים מהאר"י ז"ל ואשה אחת הם דברי הסניעה רחל. עם אלישע. אימת מילאך וביסוד נשים שבהכלות ה' מלכות ופ' פלגשים אחת יונתי חמתי וכו' והאשה הזאת נפקה אל אלישע. אל ישועות בנה על הארת הפארת בעלה. מה שנתקלקל ממנה בעון ישראל וכו' עכ"ל פיי"ש באריכות וזו דב"א פירושם לתורה ויש פירוש אחד כל פזוקים והגם הוא בסוד הלכה זו שהוא הלכה דשכינה ממש כי יסוד ושורש הלכה זו מיוחד לבשר השכינה דלא וזה פותחל המפרשי יש בתורה ה' מסתתרת ופ' פלגשים בד"א ופלושה אין מספר הם פרטי הלכות דב"א דמ"י בנזיר ופ' זה והלכה זו נקרא אחת ויחזיקתה אחת המיוחדת בין הלכות דמ"י בנזיר ופ' זה והלכה זו נקרא אחת ויחזיקתה פ' משפטים הל"ל. ואשה אחת הל"ל שכינה פתח ית' נקראת חמ"ר הל"ל סמורו ב"פ ש"ך ש"ך נגזין ד"א ופ"ך נגזין דמ"ל כדעו וכסמארי בה רום ה' פלה אז ותאמר' ואשה אחת הל"ל נפקה אל אלי"י ש"פ סוד אלי"י א"ל דתאן וי"א וי"א א"ל בנמה אופתים ה"א מהם סוד עם אח"י פשוט ומלא ומלא דמלא מ"א ח"ס אחרית מספר' אלי"י חיוס בנמה ק"ש ופ"י נהורין פלאין וביסוד נשבה פל אחר חיוס דרזים לקבל דמ"י אלקים חיים שהוא בסוד חקונה פ"כ ז"ע ק"ה מספר ד"ה סוד פלוה מורא מקדש מטה ש"פ ונתקלה לפילה הוא מטה רס"ה ומסע עיקר הלימוד לחקון הג"ל דשמירת מקדש טהב בה"ו ואשה אחת נכשטו היא א"ה פובד"א הנביא כי זה סוד נבואה פובד"א ח"ה פ"י פ"י פ"י נבטו חלשיו במבואר ב"י חוסן ישועות באריכות. פ"כ נפקה אל אלי"י ש"פ כי סוד מטה שפ"ה הוא בסוד ש"פ נהורין ב"פ אל במלואם או קפ"ד קפ"ד פ"ס ה' חיוורתו וי' אחריתו כמבואר ב"י משכטו לאב"י (דף י"ו) בסע האר"י וע"כ נפקה אל אלי"י ש"פ שיעשה לה הקב"ה גם משורס כ"י שיקבלו בני ישראל ד"ה בסוד חקונה, והגה הלכה זו מטה ש"פ או ש"פ ל"ה דשמירת מקדש בסוד מספר שח"ן כ"ל פ"כ נפקה שיעשה הקב"ה גם בשמן דוקא כ"י שיקבלו ד"ה, ואמר ל"י שואלי דך מספר ש"פ א אות ש' דשאל עם הוי' ב"ה ב"ש שפ"י בנימט' ש"ו או חלקים ביד"ן כדעו אל"י. דש"ל, בסוד הבינה מ"א אחריתו דה"לך סוד טן שפרי בינה גימ' ל"ך וביחד מספר ש"ה וביחוד זה ה' נפשה הגם בשמן דוקא ע"כ ג"כ מספר ש"ה והוא סוד ל"ה דשמירת מקדש ללמוד ממורא מקדש פלוה ש"ע וכשנתחבר עם ש"פ בהר פלוה שמירת מקדש הוי' מלוה ש"ג וזה ג"כ בסוד הגם שסכר עם פשוט ל"י שאל"ך כלים ר"קים אל חמטיו והיינו כי פיקר הגם נפשה בסוד כלים ר"קים דוקא ומבואר בשער דה"ק מהאר"י ז"ל דף כ"ס יחוד (תהלים כ"ה ג') גם כל קויד לא יבישו יבשו הפוגדים ריקס פ"ס באריכות פ"ד ר"י ק"ס' בני' ש"ג סוד עם אלקים דה"י"ן ר"ה פ"ס ב"ן אחרית פשוט-ומלא ומלא דמלא דאלקים דוד"ן וכו' כוללים והכולל כולם מספר ש"ג פ"ס. ופ"ד יש סוד ש"ג סוד ריק"ס מספר פ"כ ס"ג בריבוע כמבואר ב"י חוסן ישועות ופ"כ פיקר הגם בשמן סוד ש"ה ה"י בכלים ריק"ס סוד ש"ג. והוא פ"גו יסוד חיוס הלכה זו ללמוד שמירת מקדש מטה ס"ה ממור"מ מטה שח"ן ש"כ ופ"ה ה' פתח ג"כ הגם בשמן בכלי ריקס

כ"י שיבשו הנבדים ריקס. ומלפניך מלכתי ריק"ס אל חשבוט ל"ה יבש"י גימטריא שח"ס יבשו הכונד"ס. גימ' פ"ה. ריק"ס גימ' ש"ג.

פרק ג' ומבואר בטוכו ברכת הודוס מי ששעה ב"ה ס"ס ר"ח שח"ן והוא ב"ה פ"ס עם הקדוש. ב"יט. מספר כ"א. וידוע כי עם אח"י וס' ב"יט. וס' יק"ו. שלשתן מספר כ"א וסודם בקנה אחד. ופ"ן היטב שער רוש"ק דף ל"ו פ"ב יסוד ר' בסוד עם אבנית"ן הוא מר"ה אב"ג ג' שמות ש"ג בכל עם אחריות ר"י ומפרש עם סוד ג' ר"י. א' פ"ש פ"מס' אח"י בנימ' ר"י ב' ע"ש פ"מס' יק"ו בנימט' ר"י ג' ע"ש פ"מס' ב"יט גימ' ר"י עי"ש. ולקמן יתפרש ב"ד כי זה סוד ג' מקומות הכהנים שומרים, והלוים כ"א מקום היינו כ"א לויס ג' כהנים בני מדאורייתא אמנם הרמב"ם ז"ל כתב כ"ה ע"ה שומרים וכל ע"ה היינו פ"שה וכולקמן ב"ד והיינו עפ"י הסוד כי כ"א מקום ששומרים לויס הוא בסוד עם אח"י מספר כ"א סוד כ"א מקיפים אמנם לפי שכל פרנ"ף כולל ע"ש אין דבר שבקדושה פחות ע"י פ"ה עם ע"ש פ"מס' אח"י, בנימ' ר"י ו"ס כ"א ע"ה משלום דהיינו ר"י לויס ששומרים והגה המבנה למ"ך כתב כי השומרים היו מחלפים כ"ו וית' לקמן פ"י הסוד שמו מחלפים ב"י משמורות דלילה כמו מלכיים שמתחלפים בנ"מ שמורות דלילה ברש ברכות דף ר' ע"ש. ולפ"ו הוא בסוד ג' פעמים ר"י הנזכר כ"ה ע"ה במספר ר' בסוד ע"ש אח"י ר"י. וכו"א ע"ה במספר ב' בסוד ע"ש פעמים יק"ו ר"י. וזוהו יתפרש ד' הוחר הל"ל פעמים עם ב"יט מספר ר"י. וזוהו יתפרש ד' הוחר הל"ל שדורש עם אבנית"ן א"והו בני' תורה צ"פונה כי ב' שמות הל"ל יולאים מר"ה עם אבנית"ן כ"ל, וכו' מקומות ששומרים כהנים הוא בסוד כללות ג' שמות הל"ל בר"ה אב"י אח"י ב"יט יק"ו. ולפי שכל אחד כולל ע"ש פ"כ הם ג' ע"ה.

והנה עם ב"יט סודו עם אח"י כי מספרם טוה לזכור וכונהם בסוד שמירת מקדש. והנה עם אח"י עם הסם הקדוש תלמ"ן היולא מחלופך עם אח"י ב"ה פ"ש עינים מספרים אמר"ה וכו"ל בשם ס' הנה מה שגילה לו אח"י והלמ"ן אח"י חרפס וצ"פתיים וע"ה אמר"ה וכו"ל אמר"ה ה' צ"רופה בודאי הם הקנה אחר שפתי כי אח"י ב"ה פ"ש תלמ"ן ושמתיו על השמיעה וכו' כל דבור שי"א מפי הקב"ה אפי' על הנחי אינו חוזר ע"כ באמת נתגלה בשנת חרמ"א רזין פלאין בסוד הישועה וכבר אמרו בנימט' (יזמא דף ע"ב פ"ב) ע"ה אמר"ה ה' צ"רופה זכה צ"רפתו לחיים לא זכה צ"רפתו למירה. ע"כ בודאי גם בסוד השנים בשנת חרמ"א הם היו זוכים והיו מקבלים ד"ה לשמור ולשמה זכה צ"רפתו לחיים לא זכו ולא קבלו ע"כ הוי' מה שהיה בשנת חרמ"א כמאמר הגמרא לא זכה צ"רפתו לניוטה. אשפ"כ כל דבור שי"א מפי הקב"ה אפי' על הנחי אינו חוזר ע"כ נפקים ג"כ בשנת חרמ"א אמר"ה ה' צ"רופה ברורה מנטיח ועושה כשר"י. ומי ששקס בחורה לשמה צ"רפתו לחיים וע"ש גם כ"י שיקבלו ד"ה אם ירע לשמוע וע"כ הוי' הגם בשמן דוקא בסוד שח"ן ב"ה פ"ס עם ב"יט סמורו עם אח"י ופ"ש תלמ"ן הרי חרמ"א ע"כ הוי' הגם בשנת חרמ"א ע"כ כתוב עם בשמך ב' פעמים וחרמ"א כ"ל.

הסכמה שלח הקב"ה על חיקון שמירה מקדש בזמן הזה, ע"י **שמעון הצדיק** פ"ה כהן גדול ז"ל ופוד לדיקים כספונים שם באכלו, וע"י סכודדון ז"ע. **שמעון הצדיק** פ"ה כהן גדול ז"ל ופוד לדיקים כספונים שם באכלו, וע"י סכודדון ז"ע. **שמעון הצדיק** פ"ה כהן גדול ז"ל ופוד לדיקים כספונים שם באכלו, וע"י סכודדון ז"ע. **שמעון הצדיק** פ"ה כהן גדול ז"ל ופוד לדיקים כספונים שם באכלו, וע"י סכודדון ז"ע.

נבית ערות נם הנורא שהי' באוהל שמעון הצדיק ע"ה זכותו יגן עלינו ועל

כל ישראל בשנה חרמ"א לפ"ק .

בעזרי אהנו עדים סח"מ יושיע יוסף וחברי ר' נחום. כלבנו יחד בעש"ק שפול בו ער"ה שנה חרמ"ב העבר להדליק נרות של שמן זית באוכל שמעון הצדיק ז"ע, כמו שאנחנו כוללים תמיד בעש"ק בשליחות הרב החסיד נ"ו וכו' כשיה מו"ה שלל חסה מעשיל ר"י כהר"ל זללס"ה המחבר משבנות לאביר יעקב . ולא היו כידיו רק שני אנשים שמן ונחתי אני נחום כל השמן בהנרות כהדר הפנימי ואח"כ נחתי הפך ריקס להבירי ר' יושיע יוסף להטוף בטאר דבוק בהפך נהדר החי"ן אשר שם מונחים ג"כ לדיקים אשר שםם לא נודע אולי תלמידו ר' שמעון ז"ע באחס הנרות המונחים שם וחבירי ר' יושיע יוסף לא ידע שהפך ריקס ושפך ממנו לכל הנרות המונחים שם . ואני עמדתי משחוטט ופול פחד של שמחה עלי על המראה שראיתי שפוקד מהפך ריקס כמו מפק מלא ערך חמשה אנשים נהדר בחי"ן לבד חדר הפנימי . וגם אלני יושיע יוסף היה פלא מעה ששפכתי להגר כראשון וספני אבל לא רייתי להפסיק בדבורים עד שמלאחי כל הנרות הנמלאים שם ואח"כ אמתתי להבירי ר' נחום אני יודע למה עמדת משחוטט כי"א אבל לא רייתי להפסיק בדבורים עד שמלאחי כל הנרות . והשכתי אני נחום גם אני לא רייתי לבטל אותך ממלאכתך פ"כ שחקתי וכל זה אהנו מעידים לפיכך ב"ד בכה החורס שאלהנו אינם מנומים ח"ו לפיכך שם דבר רק המעשה כמו שהיה בפועל ממש וע"ז באטכ"ח פט"ק ירושלים תרמ"א יוס' א' י"ב כסלו חרמ"ב לפ"ק נחום ב"ר מייס : ונאום יושע יוסף ב"ר יעקב .

במוסב סתחא כחדא כוינא כד אחא לקדמנא בני חרי סכדי מו"ה יושיע יוסף ומו"ה נחום פתחומים למעלה ואיימנו פליסם בכה החורס להגיד האמה בלי שום חוספוח וקבלנו עידותם ואישרנובו וקימנובו וע"ז באטכ"ח יוס' א' י"ב כסלו שנה חרמ"ב לפ"ק פטי"ק ירושלים תרמ"א .

נאום דובער שיינן ממאליב : ונאום משה בל"א מו"ה יעקב זללס"ה . ונאום אל"י כרוך ב"ר מרדכי ז"ל :

נ זאה עלי לסער בנפלאותיו של הקב"ה . אני יושיע יוסף הפוך תמיד איזם שנים בכל שנוע עם הרב החסיד ר' שלל חסה מעשיל ר"י מבייאליספואק סג"ל בעת שפוקד להדליק הנרות באוכל שמעון הצדיק ע"ה . ובעת שאין לו שמן ברבם שיכיו דולקים שם חמיד ז' נרות , פ"כ דרכו ערס טאלו סולכין משם : הוא מכנה ד' נרות ומניח שם ג' נרות דולקים . ולפי ערך סג"ל עם השמן אינו רגיל שיכיו דולקים רק ג' ימים . וקודם יום כיסודים שנה חרמ"א הדליק שם הנרות וכו' . וכן יו"כ לבבות ה' סוכס : שכלטו שם איזם אנשים וחזרו ואחרו כי לא היו יכולים לבוא נהדר באוכל מפני שגשבר המפסח שבידם ונשאר כחוק הדלת : ולא הלך שם הרב ר"י אחר עשר יום להדליק שם וביום אחד עשר סוכתי אני עם א' קמן להדליק שם בשליחותו . ומלאנו וראינו כי אותן ג' נרות סג"ל דולקים ומעט שמן פבלי : והסדנו כי הן אותן ג' נרות סג"ל בעלמם . כי ד' פחילות סג"ל נשארים עומדין מפני שסכבו פחילות . וג' פחילות הדולקים עליהם כמו גחלים ; וסיפרתי זה ג"כ . רק על זה א"ל לקבל עדות מצורר כמוכן .

א זאה עלי סח"מ שייחי עם ב' סג"ל בקבלה עדות ח' כסלו פ' וי"א יוס' ד' קודם מנחה ולא ה' זמן לכתוב עד י"ב כסלו ולא שייחי בבירייתו לרפו עמסה רא"ב סג"ל . נאום אברהם ב"ר דוד .